



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **P. T.**, bytem ..., zast. JUDr. Petrem Svatošem, advokátem se sídlem Sadová 1585/7, Ostrava – Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 13.6.2011, č.j. KUZL-18059/2011, sp. zn. KUSP-18059/2011/DOP/Ze bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vizovice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 25.1.2011, č.j. MUVIZ 2505/2011, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Žalobci za uvedené přestupkové jednání, kterého se dopustil tím, že dne 25.6.2010 v 21:30 hod v obci Jasenná na silnici č. I/69, před domem č.p. 54 ve směru na Zlín, při řízení osobního motorového vozidla BMW M560, r.z. 7A7 3646, jel rychlostí 83 km/h tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci

o 20 km/hod a více uložena podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 22 odst. 8 zákona o přestupcích pokuta ve výši 4.000,-Kč.

II.

Shrnutí argumentů uvedených v žalobě a vyjádření žalovaného:

Žalobou ze dne 16.8.2011 podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 17.8.2011 se žalobce domáhal zrušení přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Žalobce namítl, že napadeným rozhodnutím taktéž i řízením, které předcházelo vydání rozhodnutí byla porušena jeho práva jako účastníka řízení, neboť mu nebylo umožněno vyjádřit se ke všem skutečnostem kladeným mu za vinu a k důkazům o nich, uplatňovat skutečnosti a navrhopvat důkazy na svou obhajobu, podávat návrhy a opravné prostředky, vyjádřit v řízení své stanovisko, vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům a účastnit se ústního jednání ve věci. Nesprávné a neúplné zjištění skutkového stavu věci měla za následek i nesprávnost rozhodnutí. Dále měl za to, že bylo porušeno ust. § 74 odst. 1 zákon o přestupcích. Správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání na den 15.12.2010. Vzhledem k tomu, že onemocněl dne 13.12.2010 byl nucen se podrobit lékařskému ošetření. Onemocnění mu bránilo účasti na jednání, omluvil se písemně dne 14.12.2010, přílohu omluvy tvořil doklad o dočasné pracovní neschopnosti. Oba doklady zaslal správnímu orgánu. Správní orgán však omluvu shledal nedůvodnou, neboť mu byly lékařem umožněny vycházky po dobu 24 hodin, tudíž se ke správnímu orgánu k projednání přestupku mohl dostavit. Žalobce tvrdil, že zdravotní stav mu však neumožňoval, aby se účastnil jednání před správním orgánem, nebyl schopen cestovat a jakákoliv cesta dopravním prostředkem nepřicházela s ohledem na akutnost problému v žádném případě v úvahu.

Dále namítl, že postup správního orgánu by byl v rozporu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích i kdyby nedošlo k výše uvedenému porušení jeho procesních práv, neboť pokud správní orgán jedná v nepřítomnosti obviněného z přestupku avšak nerozhodné, přičemž následně si např. ještě ověřuje důvodnost omluvy, či vyzve k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, pak je třeba nařídít nové ústní jednání a k němu obviněného z přestupku řádně předvolat. Ani toto správní orgán I. stupně neučinil a rozhodl bez jednání dne 25.1.2011 (viz. rozsudek NSS ze dne 4.10.2007 sp. zn. 4As 4/2007). Naopak žalovaný uvedl, že právní názor NSS je překonán, odkázal naopak na rozsudek č.j. 9As 76/2010 – 76 a 5As 34/2007 – 66. S uvedenou argumentací žalobce nesouhlasil s odůvodněním, že citovanými rozhodnutími nebyla uvedená otázka nijak řešena. V uvedených případech bylo sice správním orgánem vydáno rozhodnutí až následně po ústním jednání ve věci, touto otázkou se však NSS v uvedených rozsudcích vůbec nezabýval když nebyla žalobci ani v jednom případě namítána a tudíž se nestala předmětem přezkumu.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 9.11.2011 odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Žalovaný se při posuzování odvolání opíral o oznámení přestupku fotografický snímek č. 11472 kopii ověřovacího listu silničního radarového rychloměru v.č. 08/0351 č. 22/10 vydaný autorizovaným metrologickým střediskem RAMET C.H.M. a.s. Kunovice ze dne 17.2.2010, který byl doplněn o kopii ověřovacího listu silničního radarového rychloměru v.č. 05/0147 č. 22/10 vydaný autorizovaným metrologickým střediskem RAMET C.H.M. a.s. Kunovice ze dne 17.2.2010.

K žalobcovým námitkám týkajícím se porušení procesních práv žalobce uvedl, že toto tvrzení obsahovalo již i odvolání žalobce. Otázkou oprávněnosti omluv neúčasti u ústních jednání odkázal na doktrinní výklad k ust. § 59 správního řádu, dle kterého závažným důvodem pro omluvu z jednání je zejména pracovní neschopnost uznaná lékařem, ošetřování člena rodiny, dovolená objednaná s časovým předstihem, svatba, pohřeb, účast na jiném řízení před soudem atd. To, zda se jedná o závažný důvod či nikoliv posoudí správní orgán v rámci svého správního uvážení, přičemž přihlíží k individuálním charakteristikám případu i osobnosti předvolané.

V daném případě bylo zjištěno, že žalobce se poprvé omluvil z nařízeného ústního jednání s poukazem na jeho dlouhodobě plánovanou zahraniční dovolenou. Žádný doklad o tom, že tato dovolená byla žalobcem objednaná a zaplacená s časovým předstihem, kdy ještě žalobce nevěděl, že správním orgánem I. stupně bude nařízeno ústní jednání, žalobce nedoložil. Navíc předvolání k ústnímu jednání na den 9.8.2010 bylo žalobci doručeno s dostatečným časovým předstihem dne 23.7.2010. Žalobce bez doložení jakéhokoli důkazu pravdivosti svého tvrzení se omluvil až téměř po dvou týdnech po doručení předvolání. Pokud by se jednalo o zahraniční dovolenou, která byla žalobcem dlouhodobě naplánovaná nic mu nebránilo, aby se správnímu orgánu I. stupně omluvil bez zbytečného odkladu a dohodnul s ním i další ústní jednání. Co se týká druhé omluvy žalobce z ústního jednání, které bylo nařízeno na den 1.10.2010 a žalobci doručeno dne 20.9.2010, omluvil se podáním, které bylo správnímu orgánu doručeno dne 30.9.2010 s tím, že je v pracovní neschopnosti a předložil kopii dokladu. Ke své omluvě nepředložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, nýbrž jen lékařské potvrzení od MUDr. Jiřího Fialy, chirurga polikliniky TŘ. T. Bati, Zlín ze dne 29.9.2010. Třetí ústní jednání bylo nařízeno na den 1.11.2010, žalobci doručeno předvolání dne 25.10.2010, jmenovaný se omluvil písemným podáním, které bylo správnímu orgánu doručeno dne 27.10.2010, a přiložil doklad o pracovní neschopnosti. Příslušný doklad byl vystaven MUDr. Jiřím Fialou, poliklinika Zlín, TŘ. T. Bati. Uvedený doklad neobsahuje věrohodné údaje, protože z něho vyplývá pouze datum, kdy byl doklad vystaven, ale není zřejmé od kdy pracovní neschopnost obviněného trvala. Čtvrté ústní jednání bylo nařízeno na den 22.11.2010, žalobce se nedostavil. Dne 22.11.2010 obdržel správní orgán omluvu od zaměstnavatele jmenovaného INCOME service, a.s. Praha 3, ve kterém se uvádí, že žalobce je v zahraničí, není možné mu toto předvolání předat nejméně do 26.11.2010. Správní orgán tento druh omluvy neakceptoval, žalobce žádné dodatečné vysvětlení neprovedl, neuvedl, kdy na tuto služební cestu nastoupil, nedoložil ani žádný věrohodný doklad (letenka, pas apod.) o jejím uskutečnění. Důvod omluvy žalovaný zpochybnil, nepovažoval za logické, že by žalobce byl vyslán na delší zahraniční služební cestu v době, kdy přetrvávaly jeho těžké zdravotní potíže po úrazu na schodech, na což mu byl dne 22.10.2010 vystaven doklad o dočasné pracovní neschopnosti. O datu ukončení této pracovní neschopnosti nemá správní orgán žádné další informace, ale ze spisového materiálu vyplývá, že na tuto pracovní cestu obviněný nastoupil bezprostředně po vystavení rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, kterou použil jako doklad pro omluvu na předchozí ústní jednání, nařízené správním orgánem I. stupně. Páté ústní jednání bylo nařízeno na den 15.12.2010, předvolání k jednání bylo doručeno žalobci dne 8.12.2010, jednání se nezúčastnil. Dne 14.12.2010 obdržel správní orgán omluvu prostřednictvím e-mailu, z důvodů pracovní neschopnosti a kopií rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, kterou vystavila MUDr. Jana Zimmermannová, praktická lékařka, MOJE AMBULANCE a.s. Zlín. Uvedené doklady byly doručeny správnímu orgánu i poštou dne 15.12.2010. Na uvedené pracovní neschopnosti je na rozdíl od předcházející

uvedeno, že je osobou samostatně výdělečně činnou. Dále z dokladu vyplývá, že má povoleny vycházky počínaje dnem 13.12.2010, a to od 0:00 hod do 24:00 hod.

K výše uvedenému žalovaný sdělil, že termín ústního jednání stanovený na den 15.12.2010 byl již v pořadí pátým, z něhož se žalobce omluvil s poukazem na zahraniční cesty a zdravotní problémy, které však nejsou nijak spolehlivě prokázány. Pokud žalobce disponuje rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti se stanoveným rozsahem vycházek v neomezeném čase pak skutečně nelze spatřovat v jeho zdravotním stavu popřípadě v úpravě jeho léčebného režimu překážku znemožňující účast u ústního jednání. Je proto zjevné, že indispozice žalobce umožňovala léčebný režim bez jakéhokoliv omezení mimo výkon svého povolání. Správní orgán I. stupně proto postupoval zcela v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích pokud jednání dne 15.12.2010 provedl v nepřítomnosti žalobce. Dále žalovaný poukázal na judikaturu NSS sice rozsudek ze dne 25.1.2010 č.j. 2As 8/2009 – 95, www.nssoud.cz, dle kterého nařízené ústní jednání má přednost před záležitostmi soukromými i služebními a zároveň náleží do správního uvážení posouzení omluvy z ústního jednání co do vztahu pracovní neschopnosti a lékařské zprávy.

Co se týká námitky žalovaného, že správní orgán I. stupně poté, co provedl ústní jednání v jeho nepřítomnosti bezprostředně nerozhodl, ale vyzval ho k seznámení s podklady pro rozhodnutí žalovaný konstatuje, že správní orgán I. stupně není povinen na takto vedeném ústním jednání rozhodnout. Opakovaně poukázal na judikaturu NSS sice rozsudek č.j. 5As 34/2007 – 66 a č.j. 9As 76/2010 – 76. Žalovaný s postupem správního orgánu I. stupně se zcela ztotožnil a navíc uvedl, že dle uvedeného právního předpisu není povinen v daném případě nařizovat nové ústní jednání ve věci, které žalobci jak je z výše uvedeného patrné sám svým jednáním zmařil. Žalovaný proto byl toho názoru, že nedošlo k porušení ust. § 74 odst. 1 správního řádu, žalobu proto pokládal za nedůvodnou.

III.

Shrnutí obsahu správního spisu:

Správní řízení bylo zahájeno oznámením přestupku ze dne 25.6.2010, kterého se měl dopustit žalobce dne 25.6.2010 v 21:30 hodin v obci Jasenná na silnici č. I/69, před domem č.p. 54 ve směru na Zlín při řízení osobního motorového vozidla BMW 560, r.z. 7A7 3646, kdy jel rychlostí 83 km/h, po odpočtu odchylky radaru rychlosti 80 km/h v úseku, kde je zvláštním právním předpisem stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, tedy v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o 20 km/hod a více. Tímto jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a je vinen přestupkem proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o přestupcích. Ve spise je založen záznam o přestupku s potvrzením data, času, stanoviště, místa měření, čísla snímku změřeného 11472, výrobní číslo zařízení 05/0147, typ vozidla, druh vozidla, fotografický snímek č. 11472, na kterém je zachyceno žalobcem řízené vozidlo s údajem o rychlosti jeho jízdy, dále kopie ověřovacího listu silničního radarového rychloměru v.č. 05/0147 č. 22/10 vydaný autorizovaným metrologickým střediskem RAMET C.H.M. a.s. Letecká 1110, 686 04 Kunovice s tím, že konec platnosti ověření byl stanoven na den 16.2.2011.

Z výpisu z evidenční karty osoby řidiče provedené ke dni 23.7.2010 bylo zjištěno, že žalobce má celkem 4 záznamy v přestupcích. Dále ve spise se nachází písemné omluva žalobce ze dne 3.8.2010 doručena správnímu orgánu I. stupně dne 5.8.2010 vztahujícímu se k jednání na den 9.8.2010. Důvodem omluvy bylo dlouhodobě plánovaná zahraniční dovolená.

K dalšímu jednání na den 1.10.2010 se písemně omluvil podáním ze dne 29.9.2010 doručené správnímu orgánu I. stupně dne 30.9.2010. Důvodem neúčasti byla pracovní neschopnost přiložená kopie dokladu vystavená MUDr. Jiřím Fialou, chirurgem poliklinika Zlín, ze dne 29.9.2010 potvrzující pád žalobce dne 28.9.2010 na schodech a poranění LS páteře.

K dalšímu jednání na den 1.11.2010 se žalobce písemně omluvil podáním ze dne 25.10.2010 doručené správnímu orgánu I. stupně dne 27.10.2010, důvodem byly zdravotní potíže doložená kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystavené opět MUDr. Jiřím Fialou. Z dokladu není zřejmo, datum neschopnosti práce pouze je zřejmo, že doklad byl vystaven dne 22.10.2010, od uvedeného data rovněž měl žalobce povoleny vycházky od 10:00 do 12:00 od 14:00 do 17:00.

Další jednání bylo nařízeno na den 22.11.2010, žalobce se nedostavil, správní orgán obdržel písemnou omluvu zaměstnavatele jmenovaného INCOME service, a.s. Praha 3, Žižkov ze dne 19.11.2010 sice dne 22.11.2010. Důvodem byl zahraniční pobyt žalobce.

K jednání nařízeném na den 15.12.2010 se žalobce omluvil elektronickou formou dne 14.12.2010, neúčast při jednání byla omluvena pracovní neschopností zároveň doložena i kopie dokladu – rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystavená dne 13.12.2010 s tím, že práce neschopen je ode dne 13.12.2010, druh vykonávané práce byl uveden OSVČ, zároveň mu byly povoleny vycházky ode dne 13.12.2010, a to v rozpětí od 0:00 hod do 24:00 hodin.

Ve spise je založen protokol o projednání přestupku ze dne 15.12.2010, z něhož m.j. vyplývá, že k ústnímu jednání byl řádně předvolán, v dostatečném časovém předstihu. Jeho omluva elektronickou formou ze dne 15.12.2010 nebyla přijata jako odůvodněná, neboť vzhledem ke skutečnosti, že jmenovaný v době pracovní neschopnosti měl vycházky 24 hodin a adresa pobytu v době dočasné pracovní neschopnosti byla ve Zlíně, tedy 15 km od Vizovic, nebránilo mu nic v tom, aby se v uvedeném termínu ústního jednání zúčastnil.

Podáním správního orgánu I. stupně ze dne 21.12.2010 byl žalobce poučen podle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k podkladům rozhodnutí. Ve spise je založena dále plná moc ze dne 13.1.2011, kterou udělil žalobce k zastupování v řízení Mgr. Martinu Chrastinovi, který dne 13.1.2011 se osobně seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci předmětného přestupku, ve věci samé

správní orgán I. stupně rozhodl dne 25.1.2011. Žalobce proti rozhodnutí podal odvolání, které bylo městskému úřadu Vizovice doručeno dne 23.2.2011.

IV.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející vydání rozhodnutí, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Spor mezi účastníky je v rovině právní, skutkové okolnosti sporné nejsou, vyplývají z přezkoumávaného rozhodnutí a z obsahu připojeného správního spisu.

Krajský soud v Brně se nejdříve zabýval námitkou žalobce brojící proti porušení práv účastníka řízení v rozsahu jak blíže specifikoval v obsahu žaloby. Soud má však za to, že se s těmito námitkami žalovaný dostatečně vypořádal. Žalobce byl předvolán celkem k 5 ústním jednáním ve věci projednání přestupku sice na den 9.8, 1.10, 1.11, 22.11 a 15.12.2010 v předvolání k uvedenému jednání mu bylo vždy řádně doručeno sice dne 23.7.2010 k jednání na 9.8.2010, 20.9.2010 k jednání na 1.10.2010, 25.10.2010 na jednání dne 1.11.2010, 12.11.2010 na jednání dne 22.11.2010 a dne 8.12.2010 na jednání dne 15.12.2010. Ve všech případech předvolání obsahovalo řádné poučení o jeho procesních právech ve smyslu § 73 odst. 2 zákona o přestupcích, § 33, § 36 odst. 2, odst. 3, § 36 odst. 1 a § 38 odst. 1 a odst. 4 správního řádu, této možnosti však nevyužil, zůstal nečinný toliko dne 13.1.2011 jeho právní zástupce, jemuž udělil plnou moc dne 13.1.2011 se osobně u správního soudu I. stupně seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci přestupku. Zdejší soud proto nemá žádný pochyb, že oznámení o zahájení řízení o přestupku, jakož i předvolání k jednotlivým ústním jednáním byla žalobci řádně doručena, měl tudíž možnost se s nimi dostatečně seznámit. Jeho námitku o porušení procesních práv proto je nutno brát za lichou.

Žalobce byl rovněž prostřednictvím písemnosti správního orgánu I. stupně poučen o možnosti správního orgánu jednak i v jeho nepřítomnosti (§ 74 odst. 1 přestupkového zákona) za podmínek, že se účastník řízení bez řádné omluvy nedostaví nebo se nedostaví bez vážného důvodu.

Podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, o přestupku koná správní orgán v I. stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Podle § 59 správního řádu správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních

rukou s dostatečným zpravidla nejméně 5-ti denním předstihem. Předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodu správního orgánu omluvit.

Krajský soud se plně ztotožňuje s názorem žalovaného, že správní orgán I. stupně byl oprávněn v daném případě jednat i v nepřítomnosti žalobce, neboť úvaha, zda se jedná v daném případě o závažný důvod k omluvě je plně v kompetenci správního orgánu, který v rámci svého správního uvážení, vždy přihlíží k individuálním charakteristikám případu i osobnosti předvolaného. Za vadu řízení se považuje pokud věc bude projednána v nepřítomnosti obviněného, který se nedostavil bez náležité omluvy ale je tady existence důležitého důvodu. Náležitá omluva vždy předpokládá existenci důležitého důvodu. Hodnocení toho, zda se v konkrétním případě jedná o náležitou omluvu, respektive důležitý důvod, provádí správní orgán i s ohledem na dosavadní průběh řízení. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobci byly opakovaně dány možnosti k zajištění účasti při ústním jednání, měl dostatečný prostor k uplatnění svých práv. Žalovaný taktéž i správní orgán I. stupně správně zhodnotily omluvy žalobce jako omluvy, které neprokázaly přesvědčivě pracovní nebo služební zaneprázdnění i odůvodněné zdravotní potíže.

Omluva z nařízeného ústního jednání na dne 9.8.2010 spočívající v dlouhodobě plánované zahraniční dovolené byla nevěrohodná, neboť průkazně nebylo doloženo, že dovolená byla v časovém předstihu zajišťovaná, nehledě na to nutno přisvědčit argumentaci žalovaného, že předvolání k ústnímu jednání na den 9.8.2010 obdržel žalobce v dostatečném časovém předstihu sice dne 23.7.2010.

Rovněž nepřesvědčivá byla i omluva jmenovaného ze dne 29.9.2010 z ústního jednání na den 1.10.2010, byť byla doložená kopii dokladu potvrzující však pouze, že dne 28.9.2010 měl pád na schodech s poraněním LS páteře, rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti však doloženo nebylo.

Omluva ze dne 25.10.2010 k jednání na den 1.11.2010 byla sice doložena rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti vystavené MUDr. Jiřím Fialem, chirurgem poliklinika Zlín, TR. Tomáše Bati ze dne 22.10.2010 avšak neobsahovala zásadní a podstatné údaje, a to datum od kdy jmenovaný je práce neschopen obsahoval však povolení vycházek každodenně ve vymezeném časovém intervalu dopoledních i odpoledních hodinách. Uvedený důkaz proto správně byl vzat jako nevěrohodný.

Taktéž i omluva ze dne 19.11.2010 k ústnímu jednání na den 22.11.2010 nemohla být akceptovatelná, neboť potvrzovala zaměstnavatelem žalobce INCOME service, a.s. Praha 3, že jmenovaný je „v současné době v zahraničí“ aniž by přesně byla vymezena doba jeho pobytu v zahraničí, rovněž žádným přímým důkazem nebyla prokázána realizace tohoto pobytu v zahraničí.

K jednání na den 15.12.2010 se žalobce omluvil elektronickou formou dne 14.12.2010 a ačkoliv doložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystavené dne 13.12.2010 správně uvedený doklad byl zhodnocen správními orgány jako skutečnost neprokazující důležitý důvod, pro který se nemohl k jednání dostavit, neboť s ohledem na dosavadní průběh

řízení jednání a postoj žalovaného lze předpokládat, že se jednalo o účelové jednání ve snaze vyhnout se probíhajícímu ústnímu jednání. Z uvedeného rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystavené dne 13.12.2010 vyplývá, že již od uvedeného dne měl žalobce povoleny vycházky od 0:00 hod do 24:00 hodin tzn., že byl-li zdravotně indisponován, pak vzniklé zdravotní komplikace nemohly být mimořádně bolestivého charakteru, jestliže ještě též den, kdy bylo vystaveno rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti byly povoleny vycházky v podstatě nepřetržitě. Nutno rovněž přisvědčit i konstatování žalovaného, že žalobcova argumentace spočívající v tom, že zdravotní stav mu neumožňoval jakákoliv cestování dopravním prostředkem vzhledem k akutnosti problému byly považovány za zcela irelevantní, neboť vzdálenost jeho pobytu od sídla správního orgánu I. stupně (cca 15 km) byla krátká, navíc jednalo –li by se o akutní zdravotní stav, pak je nelogické lékařky povolené časově neomezené vycházky. Za daného stavu proto správní orgán I. stupně správně vyhodnotil daný stav tak, že žalobce se k jednání dne 15.12.2010 nedostavil bez důležitého důvodu a proto ve smyslu ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích ve věci rozhodl v jeho neúčasti.

Byla-li sporná otázka procesní, sice zda byly či nikoliv splněny zákonné podmínky k projednání věci v nepřítomnosti žalobce z přestupku dle ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, soud se ztotožnil s argumentací žalovaného a konstatuje v souladu s rozsáhlou judikaturou NSS (viz. rozsudek ze dne 13.9.2007, č.j. 7As 34/2007 – 56, rozsudek ze dne 30.5.2008, č.j. 2As 16/2008 – 41, www.nssoud.cz), že jednání žalobce týkající se formy a způsobu omluv z nařízených ústních jednání ve věci přestupku se jeví jako účelové jednání s cílem vyhnout se projednání přestupku.

Pokud se týká další námitky žalobce sice, že žalovaný rozhodl až po termínu nařízeného jednání, soud neshledal v daném postupu nezákonnost, neboť ve věci bylo jednání podle ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ust. § 71 odst. 3 správního řádu, dle kterého *„pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně je správní orgán povinen vydán rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nim se připočítává doba*

- a) *až 30 dnů jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jím se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ,*
- b) *nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3 ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.*

Z uvedeného plyne, že přezkoumávané správní rozhodnutí žalovaného poskytuje dostatečnou oporu pro právní závěr, že netrpí vadou chybného posouzení právní otázky. Soud proto uzavírá, že žaloba je nedůvodná a ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jí zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá, žalovanému

v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřednické činnosti nevznikly, proto soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

Poučení:

Rozsudek nabývá právní moci dnem doručení (§ 54 odst. 5 s.ř.s.). Proti rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, ve dvojím vyhotovení. Stěžovatel, který nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2, § 106 odst. 2 s.ř.s.).

V Brně dne 30. prosince 2011

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně